

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

14 decembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte
judecători

Ursache Petru
Toma Nadejda
Timofti Vladimir

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Izvecov Igor în numele inculpatei Caraivan Anna, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 17 mai 2016, în cauza penală în privința lui

Caraivan Anna Ivan, născută la 25 mai 1993, originară și domiciliat UTA Găgăuzia, mun. Comrat, str. Lomonosov, 9.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. *Prima instanță: 28.08.2014 – 14.11.2014;*
2. *Instanța de apel: 09.12.2014 – 17.05.2016;*
3. *Instanța de recurs: 21.10.2016 – 14.12.2016.*

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Comrat din 14 noiembrie 2014, Caraivan Anna Ivan a fost recunoscută vinovată și condamnată în baza art. 217 alin.(4) lit. b) Cod penal la 4 (patru) ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis pentru femei, cu privarea de dreptul de a exercita activitate legată de circulația substanțelor narcotice pe un termen de 5 ani.

În baza art. 90 Cod penal s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 2 ani.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a constatat, că Caraivan Anna pe parcursul unei perioade nedeterminate de timp, nedispunând de autorizație corespunzătoare, la domiciliul său din mun. Comrat, str. Lomonosov 9, păstra cu scop de înstrăinare, substanțe narcotice - heroină și hașiș.

La data de 28 mai 2014, în cadrul percheziției efectuate de către colaboratorii de poliție la domiciliul Caraivan Anna, în dormitor, au fost depistate: un cântar electronic de dimensiuni mici, o pungă de polietilenă cu o substanță prăfoasă

culoare surie cu miros specific și două bucăți de o substanță solidă de culoare verde cafenie cu miros specific.

Potrivit raportului de expertiză nr. 4551 din 09.06.2014 substanța cu aspect de praf și bulgări reprezintă heroină care se referă la substanțe narcotice, cu cantitatea la 15,69 gr, iar substanța solidă reprezintă hașiș, care se referă la substanțe narcotice, cantitatea constituind în total 10,44 gr (5,14 gr + 5,30 gr), care potrivit Hotărârii Guvernului nr.79 din 23.01.2006 privind aprobarea Listei stanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora, se atribuie la categoria stanțelor narcotice în proporții deosebit de mari.

Totodată pe suprafața cântarului electronic au fost depistate depuneri, care reprezintă urme de heroină, care se atribuie la substanțe narcotice.

Acțiunile lui Caraivan Anna au fost încadrate de către organul de urmărire penală în prevederile art. 217/1 alin. (4) lit. d) Cod Penal, după indicii calificativi : *circulația ilegală a substanțelor narcotice cu scop de înstrăinare, adică păstrarea substanțelor narcotice în proporții deosebit mari, săvârșită cu scop de înstrăinare.*

Prima instanță a recalificat acțiunile inculpatei în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal cu indicii calificativi: *păstrarea ilegală a substanțelor narcotice, săvârșită în proporții mari și fără scop de înstrăinare*, motivând cu faptul că, acuzatorul de stat nu a prezentat probe incontestabile care ar dovedea **păstrarea substanțelor narcotice cu scop de înstrăinare**.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Caraivan Anna să fie recunoscută vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 217/1 alin.(4) lit. d) Cod penal și stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 8 (opt) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activități legate de utilizarea substanțelor narcotice pe un termen de 4 ani.

În motivarea apelului a invocat, că instanța de judecată eronat a recalificat acțiunile inculpatei în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, apreciind subiectiv probele administrate în cadrul urmăririi penale și cercetate în ședința de judecată, însă în opinia apelantului vinovăția acesteia este dovedită prin cumulul de probe prezentate în sprijinul învinuirii, precum și indirect prin declarațiile inculpatei Caraivan Anna, care n-a recunoscut vina în păstrarea substanțelor narcotice cu scop de înstrăinare, dar a făcut explicații referitor la substanțele narcotice depistate la domiciliul ei, că personal nu întrebuințează substanțe narcotice.

Apelantul a menționat, că declarațiile inculpatei urmează a fi apreciate critic, ca modalitate de eschivare de la răspunderea penală pentru fapta comisă, deoarece este dubios faptul, că o persoană necunoscută a avut încredere în inculpată și i-a lăsat spre păstrare substanțe narcotice în proporții deosebit de mari, care pe piața neagră valorează o sumă destul mare (prețul unui gram este de circa 100 dolari SUA - 100 euro), fără a denunța acest fapt organelor de drept sau fără a avea intenția de a le însuși. Nesinceritatea inculpatei și tentativa acesteia de inducere în eroare a

organelor de drept se deduce, în opinia apelantului, și din faptul, că presupusa persoană care a lăsat la păstrare la inculpată substanțele narcotice, n-a mai contactat-o după transmiterea acestora.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 17 mai 2016 a fost admis apelul declarat de către procuror, casată sentința Judecătorei Comrat din 14 noiembrie 2014 cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Caraivan Anna a fost recunoscută vinovată și condamnată în baza art. 217/1 alin. (4) lit. d) Cod penal la 7 (șapte) ani închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita activități legate de utilizarea substanțelor narcotice pe un termen de 5 (cinci) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar pentru femei de tip închis.

Termenul executării pedepsei, calculându-se din 17 mai 2016, luându-o pe inculpata Caraivan Anna sub strajă imediat în sala de judecată.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a menționat, că exercitând dreptul de a verifica legalitatea și temeinicia sentinței atacate, prin efectuarea atât a unei aprecieri proprii asupra veridicității fiecărui mijloc de probă în parte, cât și a unei aprecieri de ansamblu a concluziei finale dedusă din totalitatea probelor administrate, și-a format o convingere proprie cu privire la starea de fapt și de drept, contrară celei constatate de prima instanță cu privire la existența infracțiunii, la vinovăția inculpatei, la calificarea faptei reținute în sarcina inculpatei, și a considerat, că acțiunile lui Caraivan Anna urmează a fi încadrate în baza art. 217/1 alin. (4) lit. d) Cod penal - *„circulația ilegală a substanțelor narcotice, săvârșite în scop de înstrăinare, în proporții deosebit de mari”*.

Deși inculpata nu a recunoscut vina sa în săvârșirea infracțiunii imputate, instanța de apel a indicat, că vinovăția acesteia este dovedită pe deplin prin cumulul de probe administrate de către organul de urmărire penală și verificate de către instanța de apel, și anume prin:

– procesul-verbal de percheziție din 28 mai 2014 la domiciliul lui Caraivan Anna, amplasat în or. Comrat str. Lomonosov 9 cu anexa tabel-foto, în odaia unde locuiește, au fost depistate și ridicate un cântar electric de dimensiuni mici, o pungă de polietilenă cu suprafață prăfoasă de culoare surie cu miros specific și două bucăți de o substanță solidă de culoare verde-cafenie cu miros specific (f. d. 90-91, 92-93, vol. I);

– raportul de expertiză chimică nr.4551 din 09 iunie 2014, cu anexarea planșei fotografice, potrivit căruia substanțele cu aspect de praf și bulgări, reprezintă heroină, care se referă la substanțe narcotice. Cantitatea substanțelor narcotice (heroină) alcătuiește 15,69 gr. Depunerile de pe cântarul electronic, conține heroină în cantități de urme, care se referă la substanțe narcotice. Substanța solidă, din două pachetele, reprezintă hașiș, care se referă la substanțe narcotice. Cantitatea substanței narcotice (hașiș) alcătuiește în total 10,44 gr (5,14 gr+5,30 gr). În cele două lumânări, alcaloizi activi ai opiului (morfină, codeină), precum și derivatele lui (heroină, dionină), amfetamina, metamfetamină, MDMA nu au fost depistate (f. d. 109-111, vol. I);

– lista substanțelor narcotice și psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe, depistate în trafic ilicit, precum și în cantitățile acestora, aprobat prin hotărârea Guvernului nr. 79, din 23 ianuarie 2006 (f. d. 112, vol. I);

– ordonanța de recunoaștere și de anexare a corpurilor delictive la cauza penală din 18 iunie 2014 (f. d. 120, vol. I); ordonanța privind transmiterea corpurilor delictive pentru păstrare din 18 iunie 2014 (f. d. 121, vol. I);

– declarațiile martorilor: Postu Igor (vol. I, f. d. 176); Cucu Ruslan (vol. I, f. d. 177-178), parțial și prin declarațiile însuși al inculpatei Caraivan A. în prima instanță și instanța de apel.

Instanța de apel a conchis, că instanța de fond incorect a stabilit starea de fapt în cauză, deoarece nu corespunde probelor administrate la dosar, fiind apreciate injust, încadrând eronat acțiunile inculpatei Caraivan Anna, în baza dispozițiilor art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal (*...fără scop de înstrăinare*), deoarece cumulul probelor administrate și examinate, demonstrează intenția și *scopul acțiunilor de înstrăinare a substanțelor narcotice în proporții deosebit de mari*.

Prin justificarea probelor cercetate, instanța de apel a considerat, că vinovăția inculpatei Caraivan Anna a fost dovedită în comiterea infracțiunii încriminate conform art. 217/1 alin. (4) lit. d) Cod penal, după indicii calificativi: *circulația ilegală a substanțelor narcotice, păstrarea substanțelor narcotice în scop de înstrăinare, săvârșite în proporții deosebit de mari*.

Instanța de apel a apreciat critic afirmațiile inculpatei Caraivan Anna, precum că o persoană necunoscută i-a transmis o pungă spre păstrare, promițând că ulterior peste câteva zile o va lua, dar așa și nu a fost ridicată, din curiozitate a deschis, să vadă conținutul acesteia, și a înțeles că este ceva ilegal, dar nu s-a adresat la poliție, întrucât se temea, că va fi trasă la răspundere pentru păstrarea lor. Aceste declarații ale inculpatei au fost considerate de către instanța de apel drept metodă de apărare în scopul eschivării de răspundere pentru fapta comisă, fiind lipsită de logică și probe confirmative.

Astfel, instanța de apel a conchis că inculpata a recunoscut faptul, că la domiciliul ei au fost depistate substanțele narcotice, cunoștea despre existența lor, dar nu a dorit să explice proveniența și destinația acestora.

De asemenea instanța de apel a statuat, că, deși inculpata a negat intenția de înstrăinare, prin probe directe și indirecte se demonstrează scopul acțiunilor la realizarea acestora, astfel, din analiza acțiunilor îndeplinite ulterior de către inculpată se constată, că substanțele narcotice și obiectele depistate erau ascunse în diferite locuri ale imobilului, iar potrivit raportului de expertiză nr. 4551 din 09 iunie 2014, urme de heroină au fost depistate pe cântarul electronic, fapt ce denotă, că acesta a fost utilizat pentru cântărirea substanțelor narcotice, realizate terțelor persoane.

La fel, instanța de apel a notificat, că în urma îndeplinirii percheziției nu s-au depistat careva obiecte destinate consumului personal a substanțelor narcotice sau urme ale consumului de substanțe narcotice.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 75 alin (1) Cod penal, de gravitatea infracțiunii săvârșite, care potrivit art. 16 Cod penal se atribuie la categoria celor deosebit de grave, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, care nu are antecedente penale, la locul de trai se caracterizează pozitiv, nu se află la evidență la medicului narcolog, de lipsa circumstanțelor atenuante și agravante, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatei, cât și a altor persoane, considerând că pedeapsa echitabilă pentru infracțiunea săvârșită va fi sub formă de privațiune de libertate executată real, care va atinge scopul de restabilire a echității sociale și corectare a inculpatei.

La fel, instanța de apel a considerat, că urmează a fi stabilită în privința inculpatei Caraivan Anna și pedeapsa complementară în baza art. 217/1 alin.(4) lit. d) Cod penal - privarea de dreptul de a ocupa funcții și a exercita activități legate de utilizarea substanțelor narcotice, pe un termen de 5 ani.

6. Decizia instanței de apel pronunțată la data de 06 iulie 2016, este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Izvecov Igor în numele inculpatei la data de 27 iulie 2016, care, invocând temeiul de drept prevăzut de art. 427 alin. (1) pct.12) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În susținerea solicitării indică considerentele sale privind ilegalitatea hotărârii pronunțate de către instanța de apel, care a dat, în opinia sa, o apreciere unilaterală probelor administrate în cauza dată, fără a lua în considerație faptul, că versiunea inculpatei nici nu a fost verificată de către organul de urmărire penală.

În opinia recurentului, hotărârea de condamnare a inculpatei de săvârșirea infracțiunii imputate prin rechizitoriu este bazată pe presupuneri și contravine prevederilor art. 6 alin. (2) din Convenție, din sensul căreia reiese, că în cadrul exercitării atribuțiilor sale judecătorești nu trebuie să plece de la ideea preconcepută, că învinuitul a comis un act criminal, deoarece sarcina probației revine acuzării și orice dubiu este interpretat în favoarea acuzării.

Totodată, atrage atenția asupra încălcării prevederilor art. 16 alin. (4) și art. 127 alin.(1) Cod de procedură penală, și anume că, în timpul percheziției nu a participat traducător, suspectei i-a fost prezentată ordonanța procurorului de percheziție în limba de stat, care Caraivan Anna nu o posedă. Acest lucru a fost confirmat de către martorul învinuirii, colaborator al poliției Cucu R., care a participat la efectuarea percheziției și a mărturisit, că contrar prevederilor art. 85 alin.(2) Cod de procedură penală, persoana care efectua urmărirea penală, și-a sumat obligațiunea de traducător.

În opinia recurentului, potrivit art. 251 alin.(2) Cod de procedură penală, încălcarea prevederilor legii care reglementează participarea traducătorului, dacă aceasta este obligatoriu, atrage după sine nulitatea actului procedural.

7. Procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului ordinar declarat de avocatul în numele inculpatului, solicitând inadmisibilitatea acestuia,

deoarece reaprecierea probelor nu este un temei de drept, care se încadrează în cele indicate în art. 427 Cod de procedură penală.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Recurentul invocă temeiul de drept prevăzut în art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, potrivit căruia *hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, atunci când faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.*

Sub aspectul temeiului pct. 12) al normei menționate, Colegiul penal enunță, că potrivit practicii judiciare stabilite la judecarea recursului ordinar în cauza penală, s-a atenționat, că *erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.*

Pentru a pronunța o asemenea concluzie, este necesar să se țină cont de fapta săvârșită, așa și cum aceasta a fost stabilită de către instanța de apel, precum și să se stabilească, dacă această faptă a fost încadrată în norma penală corectă, corespunzătoare faptei constatate, și numai în cazul când fapta a fost încadrată în baza unei alte norme penale, este posibil de conchis că aceasta a fost încadrată juridic greșit.

În conformitate cu materialele cauzei inculpata Caraivan Anna a fost pusă sub învinuire în baza art. 217/1 alin. (4) lit. d) Cod Penal, după indicii calificativi : *circulația ilegală a substanțelor narcotice cu scop de înstrăinare, adică păstrarea substanțelor narcotice în proporții deosebit mari, săvârșită cu scop de înstrăinare*, însă recunoscută vinovată și condamnată de către instanța de fond în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal cu indicii calificativi: *păstrarea ilegală a substanțelor narcotice, săvârșită în proporții mari și fără scop de înstrăinare*, recalificând acțiunile acesteia, deoarece pe parcursul cercetării judecătorești nu au fost prezentate probe incontestabile de către acuzatorul de stat, care ar dovedi ***păstrarea substanțelor narcotice cu scop de înstrăinare.***

Ulterior, judecând apelul procurorului, instanța de apel a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și a conchis că concluziile primei instanțe referitor la reîncadrarea acțiunilor inculpatei Caraivan Anna din art. 217/1 alin. (4) lit. d) în art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal sunt neîntemeiate, deoarece probele prezentate de către procuror în sprijinul învinuirii demonstrează pe deplin că inculpata păstra substanțele narcotice la domiciliul său cu scop de înstrăinare.

Instanța de recurs consideră că instanța de apel întemeiat și legal a casat hotărârea primei instanțe și a pronunțat o nouă hotărâre, prin care inculpata Caraivan Anna a fost recunoscută vinovată și condamnată în baza art. 217/1 alin. (4) lit. d) Cod penal (potrivit rechizitoriului), stabilindu-i o pedeapsă echitabilă pentru infracțiunea săvârșită, motivându-și soluția în acest sens, așa cum este indicat în pct. 5 din prezenta decizie, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește și reiterarea căreia nu o consideră necesară.

Colegiul penal, analizând decizia atacată, conchide că temeiul prevăzut de norma menționată supra, nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (4), (5), 417 alin.(8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Instanța de recurs reține faptul, că argumentele invocate de recurent au constituit obiect de examinare la judecarea cauzei în instanța de fond și în instanța de apel, care și-au motivat soluțiile sale atât privind încadrarea acțiunilor inculpatei potrivit rechizitoriului cât și reîncadrarea acestora.

Referitor la alegațiile recurentului precum că, la faza urmăririi penale au fost încălcate prevederile art. 16 alin.(4) și art.127 alin.(1) Cod de procedură penală, și anume că, în timpul percheziției nu a participat traducător, iar suspectei i-a fost prezentată ordonanța procurorului de percheziție în limba de stat, pe care Caraivan Anna nu o posedă, Colegiul penal le consideră neîntemeiate, deoarece procesul – verbal de percheziție din 28 mai 2014 la domiciliul lui Caraivan Anna situat în or. Comrat, str. Lomonosov, 9, a fost întocmit în limba rusă, care a fost dat citirii și semnat de către învinuita Caraivan Anna, indicând că nu are pretenții (f. d. 90-91, vol. I).

Mai mult decât atât, Colegiul penal atestă, că în cadrul urmăririi penale și pe parcursul examinării cauzei inculpata Caraivan A. întotdeauna a recunoscut faptul, că substanțele narcotice au fost depistate la domiciliul său în timpul înfăptuirii percheziției, n-a contestat actele procedurale întocmite în rezultatul percheziției, susținând doar că substanțele narcotice depistate nu-i aparțin.

Reieșind din cele expuse supra, instanța de recurs a ajuns la concluzia, că în speța examinată n-a fost constatată prezența unor erori de drept, care ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide, că la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, de aceea recursul ordinar declarat de avocatul Izvecov Igor în numele inculpatei Caraivan Anna se declară inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Izvecov Igor în numele inculpatei Caraivan Anna împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 17 mai 2016, în cauza penală în privința lui **Caraivan Anna Ivan**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la data de **13 ianuarie 2017**.

Președinte

Ursache Petru

Judecător

Toma Nadejda

Judecător

Timofti Vladimir